

Політичні проблеми міжнародних систем та глобального розвитку

УДК 327:316.77:355.40

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.20428032>

Методологічні підходи до аналізу міжнародних переговорів як інструменту іміджевої політики держави в умовах гібридних конфліктів

Єремєєва Ірина Анатоліївна,

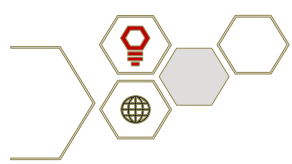
кандидат історичних наук, доцент
завідувачка кафедри міжнародних відносин
Університету митної справи та фінансів
<https://orcid.org/0000-0002-9056-6512>

Маргулов Артур Худувич,

доктор історичних наук, професор
професор кафедри міжнародних відносин
Університету митної справи та фінансів
<https://orcid.org/0000-0001-9543-540x>

Прийнято: 13.05.2026 | Опубліковано: 28.05.2026

Анотація. У статті досліджено міжнародні переговори як багатовимірний інструмент іміджевої політики держави в умовах гібридної війни. Актуалізовано трансформацію переговорного процесу під впливом інформаційних, когнітивних та репутаційних чинників. Метою є концептуалізація міжнародних переговорів як механізму формування міжнародного іміджу держави з урахуванням гібридних загроз та цифрового інформаційного середовища.

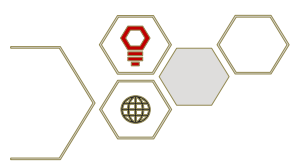

Методологічну основу становить поєднання системного, структурно-функціонального та комунікативного підходів, що дозволяє розглядати переговори як інтегрований процес політичної взаємодії та конструювання міжнародного сприйняття держави. Використано міждисциплінарний аналіз, що охоплює теорію міжнародних переговорів, міжнародний імідж, стратегічні комунікації і цифрову дипломатію, а також підходи до гібридної війни як середовища інформаційного протиборства.

Результати свідчать, що міжнародні переговори виходять за межі узгодження інтересів і набувають статусу механізму формування репутаційного капіталу держави. Медіатизація та цифровізація посилюють залежність переговорів від публічної інтерпретації, перетворюючи їх на об'єкт стратегічних комунікацій. В умовах гібридної війни переговори функціонують у режимі постійного інформаційного впливу, де ключовим стає управління наративами та репутаційними ефектами. Узгодженість переговорної поведінки, стратегічних комунікацій та цифрової дипломатії формує стійкість міжнародного іміджу держави.

Висновки підтверджують, що міжнародні переговори є елементом інтегрованої системи зовнішньополітичного позиціонування держави, у межах якої політичні, комунікативні та репутаційні виміри функціонують. Умови гібридної війни посилюють значення інформаційного компоненту переговорів, що потребує подальшого розвитку методологічних підходів до аналізу їх репутаційних наслідків і механізмів захисту міжнародного іміджу держав.

Ключові слова: міжнародні переговори, гібридна війна, міжнародний імідж держави, репутаційний капітал, цифрова дипломатія, методологія дослідження, міжнародні відносини.

Methodological approaches to the analysis of international negotiations as an instrument of state image policy in the context of hybrid conflicts

Iryna Yermieieva,

PhD in History, Associate Professor

Head of the Department of International Relations

University of Customs and Finance

<https://orcid.org/0000-0002-9056-6512>

Artur Marhulov,

Doctor of Historical Sciences, Professor

Professor of the Department of International Relations

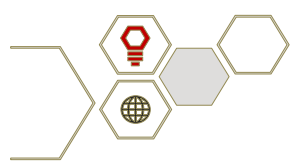
University of Customs and Finance

<https://orcid.org/0000-0001-9543-540x>

Abstract. The article examines international negotiations as a multidimensional instrument of state image policy in the context of hybrid warfare. The transformation of negotiation processes under the influence of informational, cognitive, and reputational factors is highlighted. The aim is to conceptualize international negotiations as a mechanism for shaping the international image of the state, taking into account hybrid threats and the digital information environment.

The methodological framework is based on a combination of systemic, structural-functional, and communicative approaches, which makes it possible to consider negotiations as an integrated process of political interaction and construction of international perception of the state. An interdisciplinary analysis is applied, covering theories of international negotiations, international image studies, strategic communications, and digital diplomacy, as well as approaches to hybrid warfare as an environment of information confrontation.

The results indicate that international negotiations go beyond interest coordination and acquire the status of a mechanism for building the state's

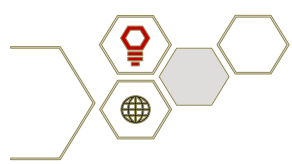
reputational capital. Mediatization and digitalization increase the dependence of negotiations on public interpretation, turning them into an object of strategic communications. In the context of hybrid warfare, negotiations function under conditions of continuous information influence, where the management of narratives and reputational effects becomes crucial. The consistency of negotiation behavior, strategic communications, and digital diplomacy ensures the resilience of the state's international image.

The conclusions confirm that international negotiations represent an element of an integrated system of foreign policy positioning, within which political, communicative, and reputational dimensions are interconnected. Conditions of hybrid warfare strengthen the importance of the informational component of negotiations, requiring further development of methodological approaches to analyzing their reputational consequences and mechanisms for protecting the state's international image.

Keywords: international negotiations, hybrid warfare, international image of the state, reputational capital, digital diplomacy, research methodology, international relations.

Постановка проблеми. Сучасні міжнародні переговори виходять за межі виключно інструменту узгодження державних інтересів і набувають багатовимірного характеру, поєднуючи політичний, комунікативний та репутаційний виміри. У межах міжнародної іміджології переговорний процес дедалі більше розглядається як механізм формування та репрезентації міжнародного іміджу держави у глобальному інформаційному середовищі.

З позицій методології наукових досліджень у міжнародних відносинах це зумовлює потребу комплексного аналізу переговорів як складного феномена, що інтегрує різні рівні взаємодії та вимагає поєднання системного, структурно-функціонального та комунікативного підходів. Особливої складності проблема набуває в умовах гібридних війн, коли міжнародні

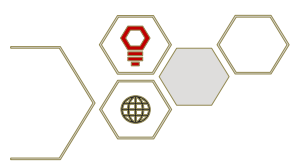
переговори функціонують під впливом інформаційних операцій, когнітивних впливів та репутаційного тиску, що безпосередньо позначається на міжнародному сприйнятті держав.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі міжнародні переговори розглядаються як багаторівневий процес узгодження інтересів і врегулювання конфліктів у межах класичної дипломатії та теорії переговорів [1;2;3;4]. Окремий напрям становлять дослідження міжнародного іміджу держави та репутаційних механізмів, де імідж визначається як стратегічний ресурс зовнішньої політики [5;6]. Значна увага приділяється комунікативному виміру міжнародних відносин і стратегічним наративам, які формують інтерпретацію переговорних процесів [7;8]. У дослідженнях цифрової дипломатії підкреслюється трансформація переговорів під впливом цифрових платформ та медіасередовища [9;10;11]. У межах робіт з гібридної війни переговори та імідж держави розглядаються як об'єкти інформаційного впливу та репутаційного протиборства [12;13;14].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значний обсяг досліджень, недостатньо розкрито переговори як інструмент одночасного формування міжнародного іміджу держави та її позиціонування в умовах гібридної війни. Поза увагою залишається системний зв'язок між переговорною поведінкою держав, стратегічними наративами та механізмами репутаційного впливу.

Також потребує уточнення роль цифрової дипломатії та стратегічних комунікацій у трансформації переговорного процесу та його сприйняття міжнародними акторами. Це зумовлює необхідність концептуалізації міжнародних переговорів як складової формування репутаційного капіталу держави в умовах гібридних інформаційних впливів.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є концептуалізація міжнародних переговорів як інструменту формування міжнародного іміджу держав у контексті гібридної війни. Для досягнення мети

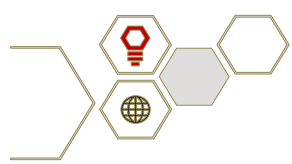
поставлено наступні завдання: проаналізувати теоретичні підходи до міжнародних переговорів; визначити роль стратегічних комунікацій і цифрової дипломатії у переговорному процесі; розкрити взаємозв'язок між переговорною поведінкою та формуванням міжнародного іміджу держав; охарактеризувати вплив гібридних інформаційних впливів на репутаційний вимір міжнародних переговорів; узагальнити особливості формування міжнародного іміджу України переговорними інструментами в умовах гібридної війни.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розвиток теоретичних підходів до міжнародних переговорів відображає трансформацію міжнародної системи та ускладнення форм дипломатичної взаємодії. У межах класичної дипломатичної традиції переговори розглядалися передусім як інструмент узгодження державних інтересів і врегулювання конфліктів [1]. У сучасних умовах гібридної війни переговори функціонують як елемент інформаційно-репутаційного протистояння, де дипломатичні процеси супроводжуються цілеспрямованими інформаційними впливами та когнітивними операціями.

Еволюція negotiation theory відобразила перехід від позиційного до інтерес-орієнтованого підходу, у межах якого переговори розглядаються як процес пошуку взаємовигідних рішень, а не лише фіксації протилежних позицій [2].

У результаті міжнародні переговори набули багаторівневого характеру, поєднуючи політичну, комунікативну та репутаційну площини взаємодії держав. У цих умовах зростає значення інформаційних та репутаційних чинників, що безпосередньо впливають на міжнародне сприйняття держав. У контексті гібридних конфліктів до цих ознак додається інформаційно-маніпулятивний вимір, у якому переговори стають об'єктом зовнішнього інформаційного впливу та інструментом репутаційного тиску.

Розвиток багатосторонньої дипломатії посилив координаційний характер міжнародних переговорів, які часто відбуваються у

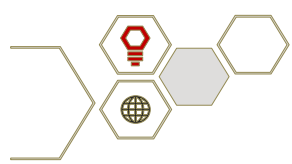

багатосуб'єктному середовищі. У таких форматах зростає репрезентативна функція переговорів, оскільки участь держав визначає не лише зміст домовленостей, але й їх міжнародне сприйняття як політичних акторів із певним рівнем легітимності та передбачуваності. У результаті переговори набувають не лише регулятивного, але й репутаційного значення, формують інтерпретаційні рамки, через які сприймається поведінка держав у міжнародному середовищі [3].

Цифровізація міжнародних відносин та зростання ролі публічної комунікації трансформують переговорні процеси, інтегруючи їх у відкритий інформаційний простір [9]. Це створює умови для гібридизації переговорного процесу, коли інформаційні операції та медіавплив стають невід'ємною частиною дипломатичної взаємодії.

Медіатизація означає включення медіа та цифрових платформ у процес інтерпретації дипломатичних подій, що перетворює переговори на елемент глобального інформаційного середовища [15]. Медіатизація міжнародних переговорів формує режим публічної оцінки дипломатичних дій, у межах якого їх перебіг і результати безпосередньо впливають на міжнародне сприйняття держави. У таких умовах переговори стають елементом комунікативного простору, де репутаційні характеристики держави формуються через публічну інтерпретацію її зовнішньополітичної поведінки. Такий режим є вразливим до гібридних впливів, спрямованих на штучну поляризацію міжнародного сприйняття переговорних позицій держав.

У системному підході міжнародні переговори є інструментом реалізації зовнішньополітичних цілей держави, що впливає на її міжнародне позиціонування. Вони інтегрують стратегічний, інституційний та операційний рівні зовнішньої політики, забезпечуючи узгодженість державної поведінки у міжнародному середовищі. У сучасних умовах гібридної війни цей рівень доповнюється інформаційно-операційним виміром, що включає протидію дезінформації та управління зовнішніми нарративами.

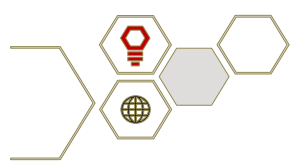

Структурно-функціональний підхід розглядає міжнародні переговори як багатофункціональний процес, що змінюється під впливом трансформацій міжнародного середовища. У межах моделі «двох рівнів гри» Р. Патнема переговорні результати формуються під впливом взаємодії внутрішньополітичних і міжнародних факторів, що безпосередньо відображається на зовнішньому сприйнятті держави [4]. У сучасних умовах функціональна структура переговорів зміщується у бік репутаційного виміру, де комунікативні та репрезентативні ефекти стають визначальними для міжнародного іміджу держав.

Комунікативний підхід розглядає міжнародні переговори як процес формування політичних смислів у міжнародному середовищі, переговори створюють інтерпретаційні рамки, через які держави репрезентують свої інтереси та впливають на міжнародне сприйняття. Дипломатичний дискурс визначає способи інтерпретації переговорного процесу [7], тоді як політичні наративи виконують функцію легітимації переговорних позицій та формування міжнародного іміджу. Таким чином, переговори виступають простором конкуренції інтерпретацій, що впливають на зовнішньополітичне позиціонування держав. У гібридному конфлікті ці інтерпретаційні рамки можуть бути штучно модифіковані через зовнішні інформаційні впливи, що змінюють сприйняття переговорного процесу.

Брендинговий підхід розглядає міжнародні переговори як інструмент зовнішньополітичного позиціонування держави у глобальному середовищі. Переговорна практика впливає на формування міжнародної впізнаваності держави та її «м'якої сили» через рівень довіри та передбачуваність дипломатичної поведінки. Умови гібридної війни підсилюють вразливість іміджу держави до цілеспрямованих інформаційних атак, спрямованих на підрив її міжнародної репутації.

У сучасних умовах міжнародні переговори інтегруються в систему публічної дипломатії, набуваючи репрезентативної функції. Їх публічне

сприйняття впливає на рівень міжнародної легітимності, довіри та репутаційного позиціонування держав. Таким чином, переговори функціонують як елемент глобального комунікативного середовища, у межах якого формуються та транслюються зовнішньополітичні наративи держав.

За умов медіатизації міжнародної політики та зростання ролі публічної дипломатії важливими стають не лише результати переговорів, але й характер переговорної поведінки держави, її стиль взаємодії, рівень готовності до компромісу та комунікативні моделі представлення власної позиції.

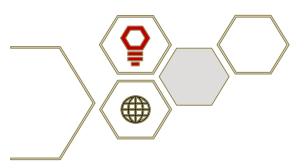
Переговорний стиль держави виступає елементом її зовнішньополітичної репрезентації та впливає на формування міжнародного іміджу, рівень довіри й політичної легітимності у міжнародному середовищі. Стиль міжнародних переговорів можна розглядати як форму демонстрації зовнішньополітичної ідентичності держави та моделі міжнародної поведінки. У гібридному середовищі переговорний стиль виконує функцію сигналу для інформаційних та політичних акторів щодо стійкості держави до зовнішнього впливу.

Репутаційний ефект переговорного процесу значною мірою залежить від домінуючого стилю дипломатичної взаємодії. Кооперативний стиль переговорів сприяє формуванню міжнародної довіри та політичної передбачуваності; конфронтаційний може посилювати репутаційну поляризацію; консенсусний підвищує рівень міжнародної легітимності; медіаційний формує образ держави як відповідального та стабілізаційного актора міжнародних відносин (табл. 1).

Таблиця 1

Репутаційні ефекти переговорних стилів держав у міжнародному середовищі

Переговорний стиль	Основні характеристики	Комунікативна модель	Репутаційний ефект
Кооперативний	Орієнтація на компроміс, гнучкість переговорної позиції, пошук взаємовигідних рішень	Діалогова, партнерська комунікація	Формування міжнародної довіри та політичної передбачуваності
Конфронтаційний	Жорстка переговорна позиція, домінування	Конкурентна, поляризована,	Репутаційна поляризація,

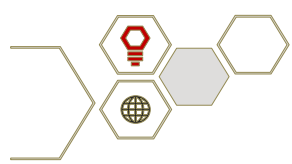

	силового або ультимативного дискурсу	асиметрична комунікація	зниження рівня довіри, зростання напруги
Консенсусний	Орієнтація на багатостороннє узгодження інтересів і процедурну легітимність	Інклюзивна багатостороння комунікація	Посилення міжнародної легітимності та коаліційної підтримки
Медіаційний	Виконання посередницької або фасилітаційної ролі у переговорах	Нейтральна та стабілізаційна комунікація	Формування образу відповідального міжнародного актора та посилення дипломатичного авторитету

В умовах гібридних загроз переговорні стилі можуть цілеспрямовано інтерпретуватися або викривлятися в інформаційному просторі з метою впливу на міжнародне сприйняття держави.

Стратегічні комунікації у сфері міжнародних переговорів є цілеспрямованою координацією інформаційних, дипломатичних та медійних інструментів, спрямованих на формування інтерпретаційних рамок сприйняття зовнішньополітичної діяльності держави. Їхня роль полягає не лише в інформуванні міжнародної аудиторії, але й у формуванні смислових конструкцій, через які інтерпретуються переговорні процеси та їхні результати [11]. У гібридній війні стратегічні комунікації виконують функцію захисту переговорного процесу від інформаційних атак та дезінформаційних кампаній.

Інформаційний супровід переговорного процесу є базовим елементом стратегічних комунікацій, що забезпечує контрольовану та структуровану репрезентацію дипломатичних подій у публічному просторі. Він охоплює офіційні заяви, брифінги, пресрелізи, публічні коментарі та інші форми комунікації, які формують первинні інтерпретаційні рамки міжнародного сприйняття переговорів. У сучасних умовах інформаційний супровід виконує функцію попереднього структурування політичного наративу, задаючи контекст, у межах якого інтерпретуються дії держави. Таким чином, переговори стають частиною керованого комунікативного процесу, у якому

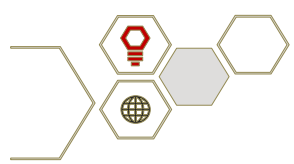
інформаційна стратегія безпосередньо впливає на формування міжнародного іміджу та рівня політичної довіри.

Політичні наративи у міжнародних переговорах є механізмом інтерпретації зовнішньополітичної поведінки держави, оскільки саме через них формується смислова рамка сприйняття переговорного процесу міжнародними акторами та аудиторіями. У сучасних умовах міжнародної політики переговори функціонують не лише як інституційна взаємодія держав, але й як простір конкуренції інтерпретацій, у якому кожна сторона прагне закріпити власне бачення причин, змісту та наслідків дипломатичної взаємодії [8]. У гібридному середовищі наративи стають об'єктом конкуренції між державами та іншими акторами, які використовують інформаційні інструменти для впливу на міжнародне сприйняття переговорів.

Особливого значення набуває узгодженість політичного наративу з практикою дипломатичної комунікації. У випадку розриву між заявленими наративами та фактичною переговорною поведінкою держави виникає ризик виникає ризик втрати міжнародної репутації держави. Таким чином, політичний наратив виступає не лише інструментом зовнішньої комунікації, але й елементом стратегічної стабільності міжнародного іміджу держави.

У сучасній українській науковій традиції політичні наративи розглядаються як складова інформаційно-комунікативної безпеки держави, особливо в умовах гібридних конфліктів та високої інформаційної конкуренції [13]. У цьому вимірі переговорний процес стає частиною ширшої боротьби за міжнародне сприйняття держави, де дипломатичні події інтерпретуються через призму стратегічних комунікацій.

Важливим каналом стратегічних комунікацій є цифрова дипломатія, яка забезпечує взаємодію держави з міжнародною аудиторією без посередницьких структур. Цифрова дипломатія змінює логіку комунікативного супроводу, оскільки інформація про переговорний процес поширюється у режимі реального часу та стає об'єктом миттєвої інтерпретації глобальними медіа та

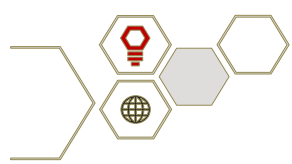

соціальними мережами [10]. У таких умовах цифрові платформи виконують функцію формування інтерпретаційного середовища, у якому переговорні події набувають певного смислового забарвлення. Це означає, що дипломатичні повідомлення більше не контролюються виключно державними інституціями, а розподіляються між різними акторами інформаційного простору, включно з медіа, експертними спільнотами та громадськими мережами [9].

Важливою характеристикою цифрової дипломатії є її здатність до миттєвого масштабування політичних наративів, тобто, окремі заяви, символічні жести або навіть комунікативні інтонації можуть отримувати глобальне поширення та впливати на репутаційне сприйняття держави значно швидше, ніж формальні дипломатичні канали. Таким чином, цифрова дипломатія підсилює репутаційний вимір переговорного процесу та робить його більш залежним від інформаційної динаміки.

Міжнародні переговори виступають механізмом репутаційної акумуляції, де кожен елемент дипломатичної взаємодії – від стилю ведення переговорів до їх інформаційного супроводу – впливає на довгострокову оцінку держави міжнародними акторами. Таким чином, переговорний процес набуває не лише інструментального, але й символічно-репутаційного значення. Репутаційний капітал формується на основі повторюваності міжнародної поведінки держави. У цьому сенсі послідовність переговорних стратегій, узгодженість політичних наративів та стабільність комунікативної поведінки визначають рівень довіри до держави та її здатність формувати стійкі міжнародні коаліції. Отже, міжнародні переговори можна концептуалізувати як один із базових механізмів формування репутаційного капіталу держави, який безпосередньо впливає на її міжнародну суб'єктність, рівень «мякої сили» та ефективність зовнішньої політики.

В умовах повномасштабної збройної агресії РФ переговорна дипломатія України функціонує як багаторівневий механізм координації міжнародної

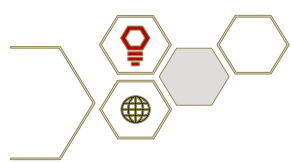

підтримки, що поєднує двосторонні переговори з ключовими партнерами, участь у багатосторонніх форматах (G7, ЄС, ООН) та коаліційну взаємодію у сфері безпеки. Особливе значення має формат оборонних коаліцій, зокрема Ukraine Defense Contact Group (формат «Рамштайн»), який виступає інституційною платформою узгодження військової, фінансової та логістичної допомоги.

Україна виконує не лише реактивну функцію отримувача підтримки, але й активно формує коаліційні структури міжнародної взаємодії в умовах постійного інформаційного тиску та спроб делегітимації її міжнародної позиції. Переговорна дипломатія набуває характеру інструменту інституціоналізації солідарності, що проявляється у закріпленні довгострокових зобов'язань партнерів щодо оборонної, санкційної та гуманітарної підтримки. Важливим є також механізм санкційної координації, який реалізується через взаємодію з ЄС, США та партнерами G7.

Окремим виміром є участь України у глобальних координаційних платформах відновлення та безпеки, зокрема в міжнародних конференціях з відновлення України, де формується порядок денний післявоєнної реконструкції та залучення інвестиційних ресурсів. Таким чином, переговорна дипломатія України виконує функцію не лише врегулювання поточних питань безпеки, але й проєктування довгострокової міжнародної архітектури відновлення.

Стратегічні комунікації України у переговорному процесі охоплюють інтеграцію медійної дипломатії, цифрових комунікацій та координації міжнародного інформаційного порядку денного. У гібридному вимірі ці комунікації також спрямовані на нейтралізацію дезінформаційних кампаній та інформаційних операцій проти України. Використання цифрових інструментів: офіційних платформ державних інституцій, соціальних мереж та звернень на рівні глави держави забезпечують пряме включення міжнародної аудиторії у процес інтерпретації переговорних позицій. Цифрова дипломатія

дозволяє Україні здійснювати оперативну репрезентацію переговорних результатів, формувати власні наративи та протидіяти дезінформаційним кампаніям у режимі реального часу. Комунікація стає складовою переговорної ефективності, оскільки впливає на рівень міжнародної підтримки. Головним інструментом стратегічних комунікацій є формування узгодженого політичного наративу, який інтегрує переговорну позицію України у сферу міжнародної безпеки, захисту міжнародного права та глобальної стабільності, що забезпечує пояснення української позиції та її нормативну легітимацію у міжнародному середовищі. Після 2022 р. стратегічні комунікації стали структурним елементом переговорної дипломатії України, забезпечуючи синхронізацію політичних результатів, коаліційної взаємодії та міжнародного репутаційного позиціонування держави як стійкого, легітимного та високосуб'єктного актора міжнародних відносин.

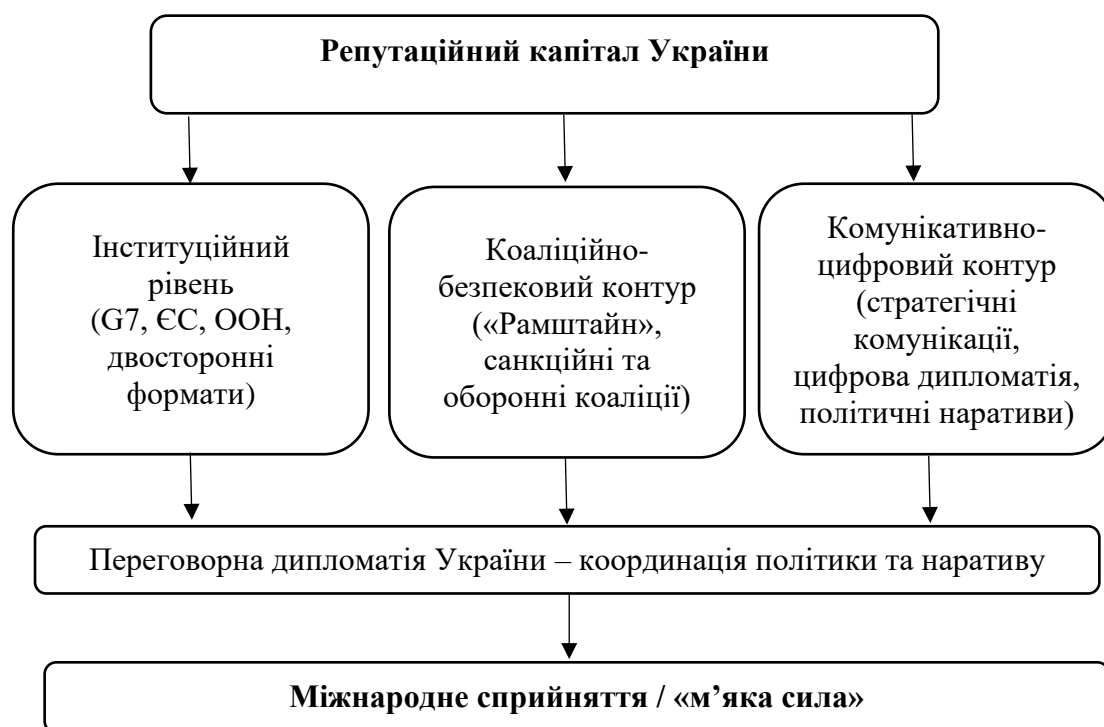
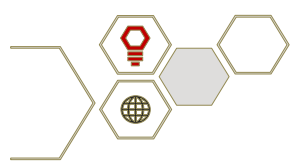

Рис. 1. Репутаційно-комунікативна модель переговорної дипломатії України в умовах гібридної війни

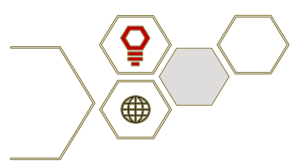
Узагальнюючи зазначене, переговорну дипломатію України доцільно представити як інтегровану модель формування репутаційного капіталу, що поєднує інституційний, коаліційний та комунікативний рівні взаємодії (рис.1).

Основним викликом для України залишається часткова фрагментація переговорного процесу, що проявляється у паралельному функціонуванні безпекових, санкційних та відновлювальних форматів. Це створює ризик розриву між політичним порядком денним та інституційною реалізацією домовленостей. У гібридному вимірі ця фрагментація також може бути об'єктом зовнішнього впливу, спрямованого на розбалансування координаційних механізмів державної переговорної політики. Стратегічним завданням виступає посилення єдиної координаційної рамки переговорної політики України, яка забезпечувала б синхронізацію безпекових, економічних та репутаційних компонентів зовнішньої взаємодії.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Міжнародні переговори у сучасних умовах набувають комплексного характеру, поєднуючи політичний, комунікативний та репутаційний виміри, що трансформують їх класичне розуміння як інструменту узгодження інтересів. В умовах гібридної війни переговорний процес функціонує через поєднання військових, інформаційних та когнітивних впливів, що змінює логіку дипломатичної взаємодії та посилює значення інформаційно-репутаційних чинників.

Інтеграція системного, структурно-функціонального та комунікативного підходів забезпечує розгляд переговорів як складного соціально-політичного та комунікаційного феномена. У межах такого підходу переговори постають не лише як інституційний механізм врегулювання конфліктів, але й як інструмент формування міжнародного іміджу держав.

Зростання ролі цифрової дипломатії та стратегічних комунікацій призводить до медіатизації переговорного процесу, у межах якої політичні змісти конструюються одночасно з їх публічною репрезентацією. Це підсилює залежність міжнародного іміджу держави від характеру її переговорної

поведінки, стилю комунікації та здатності управляти інформаційними потоками в умовах високої конкуренції наративів.

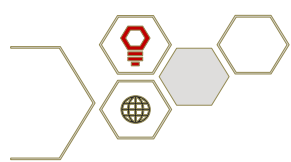
Репутаційний вимір переговорів формує довгостроковий капітал довіри до держави, який акумулюється через послідовність її зовнішньополітичної поведінки та узгодженість стратегічних комунікацій. У гібридному середовищі цей капітал набуває вразливості до цілеспрямованих інформаційних впливів, що актуалізує потребу в інтегрованих моделях захисту міжнародного іміджу.

Переговорна дипломатія України в умовах війни з РФ демонструє поєднання інституційного, коаліційного та комунікативного рівнів взаємодії, що забезпечує не лише реагування на безпекові виклики, але й формування довгострокових механізмів міжнародної підтримки та відновлення. У цих умовах переговори виконують функцію інструменту інституціоналізації міжнародної солідарності та одночасно виступають елементом стратегічного позиціонування держави в глобальному середовищі.

Подальші дослідження доцільно спрямувати на поглиблення аналізу взаємозв'язку між переговорними практиками та механізмами інформаційного впливу в умовах гібридних конфліктів, а також на розробку прикладних моделей оцінювання репутаційних наслідків міжнародних переговорів для держави в динамічному інформаційному середовищі.

Список використаних джерел

1. Nicolson H. Diplomacy. URL: <https://www.scribd.com/document/338015452/Diplomacy-Harold-Nicholson#page=120> (дата звернення – 14.03.2026).
2. Fisher R., Ury W., Patton B. Getting to Yes: Negotiating Agreement Without Giving In. URL: <https://www.rhetoricinstitute.edu.gr/wp-content/uploads/2017/09/fisher-getting-to-yes.pdf> (дата звернення - 14.03.2026).
3. Berridge G. R. Diplomacy: Theory and Practice. 5th ed. London: Palgrave Macmillan, 2015. 296 p.

4. Putnam R. D. *Diplomacy and Domestic Politics: The Logic of Two-Level Games*. International Organization. 1988. Vol. 42, No. 3. P. 427-460.
5. Mercer J. *Reputation and International Politics*. Cornell University Press, 1996. 248 p.
6. Sukhorolskyi, P. Нові виклики для репутаційної безпеки держави в сучасному інформаційному просторі. *Copernicus Political and Legal Studies*. 2025. №4(2). С. 43-52.
7. Neumann I. B. *Diplomatic Sites: A Critical Enquiry*. London: C Hurst & Co Publishers Ltd, 2013. 176 p.
8. Miskimmon A., O'Loughlin B., Roselle L. *Forging the World: Strategic Narratives and International Relations*. University of Michigan Press. 2017. 360 p.
9. Bjola C., Holmes M. *Digital Diplomacy: Theory and Practice*. London: Routledge, 2015. 252 p.
10. Краснопольська Т. М., Милосердна І. М. Цифрова дипломатія як основа нової публічної дипломатії. *Актуальні проблеми політики*. 2022. №69. С. 13–20.
11. Nissen, T. E. *The Weaponization of Social Media*. 2015. Royal Danish Defence College. URL: <https://www.fak.dk/globalassets/fak/dokumenter/publikationer/-the-weaponization-of-social-media---2016-.pdf> (дата звернення – 17.03.2026).
12. Магда Є. Фактор міжнародного іміджу в гібридній війні. *Історичні і політологічні дослідження*. 2019. № 1 (64). С. 50-55.
13. Світова гібридна війна: український фронт: монографія/за заг. ред. В. П. Горбуліна. Київ: НІСД, 2017. 494 с.
14. Шихутський, Р. Міжнародний імідж держави як стратегічний ресурс у глобалізованому інформаційному середовищі. *Літопис Волині*, 2025. №33. С. 293-298.
15. McQuail D. *McQuail's Mass Communication Theory*. London: Sage Publications, 2010. 621 p.